

Societatea romaneasca in perioada interbelica

În perioada interbelica - 1918-1938 - România a traversat mai multe etape: a) 1919-1922 - etapa caracterizată prin resimțirea distrugerilor provocate de Primul Război Mondial; b) 1922-1928 - perioada dezvoltării relative, când România își reface potențialul economic, producția industrială și agrară crește treptat și se încheie procesul de unificare în plan politic și economic; c) 1929-1933 - marea criză economică caracterizată prin inflație, somaj, pauperizare; d) 1934-1938 - perioada relansării economice a României datorită politicii protecționiste și a intervenției statului în economie.

În perioada interbelică minorităților li s-au asigurat drepturi egale cu ale populației majoritare, drepturi consfințite prin decretele-lege din 1918, 1919, prin Constituția din 1923, Legea Învățământului din 1924 și 1928 și prin Legea Electorală din 1926. Pentru integrarea și soluționarea problemei minorităților naționale, imediat după Primul Război Mondial în România s-a înființat un subsecretariat de stat pentru minorități. De asemenea, România a acceptat tratatul minorităților încheiat la Paris în timpul Conferinței de Pace. În soluționarea problemelor minorităților, guvernele României din perioada interbelică au avut drept model principiile consemnate în acest domeniu de Rezoluția Unirii de la Alba-Iulia, 1918. Minorităților li s-a permis o reprezentare parlamentară și dreptul de a-și constitui partide proprii, ca de exemplu: Partidul Maghiar - 1922, Partidul German - 1929, Partidul Evreiesc - 1931.

În perioada interbelică nu se produc modificări esențiale în structura populației României. Țărâna rămâne principala clasă socială (ocupă cam 80% din populația țării). În cadrul ei se produce o creștere a categoriei de mijloc, rezultat al reformei agrare din 1921, prin care 1,4 milioane de familii de țărani au fost improprietarite.

În urma acestei reforme, prin care au fost expropriate 6 mil. ha pământ, marii proprietari funciari primesc o grea lovitură în plan economic, care determină dispariția acestei clase.

Se consolidează burghezia, rezultat al dezvoltării industriale. Predomina burghezia mică, mijlocie, cea comercială, iar după 1934 apare burghezia financiară și industrială.

Consecința a dezvoltării industriale este și consolidarea clasei muncitoare românești. Muncitorimea se concentrează în marile zone și orașe industriale: Valea Prahovei, Valea Jiului, București, Brașov.

Constituția din 1866 nu mai corespundea noilor realități românești de după unire, de aceea, în 1923, 29 martie s-a adoptat o nouă constituție, care stabilea caracterul unitar, indivizibil și inalienabil al teritoriului românesc. Prin constituție sunt garantate drepturile minorităților de reprezentare parlamentară și în toate instituțiile și organele statului. În același timp constituția garantează libertatea conștiinței și deplină egalitate tuturor confesiunilor. Legea electorală din 1926 introducea principiul primei electorale, partidul care obținea la alegerile parlamentare cel puțin 40 % din locurile parlamentului primea o primă electorală care să-i poată permite să obțină majoritatea. Aceasta măsură a asigurat o stabilitate a guvernelor în perioada interbelică.

În 1924 s-a elaborat Legea Învățământului care stipulează gratuitatea și obligativitatea învățământului elementar - 7 ani.

Prin Constituția de la 1923, România era o monarhie constituțională, șeful statului

fiind regele, dar spre deosebire de ceea ce se prevedea în 1866, prerogativele regelui slabesc, crescând acum rolul parlamentului. Regele continua sa fie si în perioada interbelica arbitru vietii politice romanesti, el, impreuna cu guvernul reprezentând puterea executiva în stat. El pierde dreptul de veto absolut. Dat fiind aportul monarhiei, prestigiul Romaniei creste si se intareste, în perioada imediata a unirii. Ca realizator al unirii, Ferdinand, impreuna cu regina Maria se incoroneaza în 15 octombrie 1922 la Alba-Iulia, ca regi ai Romaniei Mari, la Catedrala Reintregirii.

Perioada interbelica româneasca se caracterizeaza printr-un sistem politic pluripartidist, fata de cea anterioara când era bipartid. Acum, cel mai puternic partid este PNL, reprezentantul burgheziei, adeptul unei politici de dezvoltare prin efort propriu, a dezvoltarii industriale. PNL, prin fuziunea cu Partidul Unirii din Bucovina a devenit primul partid cu adepti în întreaga Românie. El s-a aflat la guvernare în perioada 1922-1926 si în perioada 1932-37 .

Al doilea mare partid din perioada interbelica este PNT, fondat la 10 ianuarie 1926 prin fuziunea PNR din Transilvania si PT condus de Ion Mihalache. PT se formase în 1918 din initiativa unui grup de tarani, învatatori, care era primul partid ce exprima initial interesele taranimii. Baza sociala a PNT era taranimea, mica burghezie, intelectualitatea. Acest partid a urmarit în activitatea sa completarea constitutiei din 1923, aplicarea principiului descentralizarii. A urmarit apararea interesul taranimii, a intelectualilor, punând pe prim plan dezvoltarea agriculturii. PNT s-a aflat la guvernarea tarii între 1928-31 în plina criza economica si 1932-33. În perioada interbelica pe scena politica româneasca au functionat si partide de centru, între care, cel mai important a fost Liga Poporului fondat în aprilie 1918 de catre generalul Alexandru Averescu, partid care în 1920 si-a luat numele de Partidul Poporului. Prestigiul sau a fost sporit de personalitatea conducatorului sau, care si-a câstigat o mare popularitate în timpul Primului Razboi Mondial. Partidul s-a aflat la guvernare între 1920-21.

Între 1918-1938 în politica româneasca s-au afirmat si extremele politice : extrema stânga si cea dreapta.

Confruntarea între democratie si tendintele autoritariste ale unor partide sau personalitati politice reprezinta o alta caracteristica a vietii politice interbelice..În perioada interbelica se remarca doua tendinte, doua optiuni. Curentul europeanist si curentul traditionalist. Societatea parcurge un proces de modernizare în perioada interbelica, de integrare în valorile civilizatiei europene, iar în plan politic drumul de la democratie la autoritarism, deceniul al IV-lea marcând amurgul democratiei românesti.

În 1938 România a atins punctul maxim al evolutiei sale.

România a fost în perioada interbelica o tara mediu dezvoltata, o tara în care ramura de baza era agricultura iar industria era în ascensiune. Societatea româneasca a fost si acum o societate a contrastelor, existând o mare diferenta între mediul urban unde locuiau cam 18% din totalul locuitori si cel rural.

Prin munca întregului popor Romania a ajuns prospera in perioada interbelica, dar au avut un merit si francmasonii liberali.